

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/450/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212200487
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1212200487.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: M. A. Q., Q..J..H., IČO: XX XX XX XX, Ú. R.. Č.. X, B., zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, Údernická ul. č. 5, Bratislava, proti odporcovi: P. F., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Q. R.. Č.. XX, B., zastúpený opatrovníčkou: L. X., súdna tajomníčka Okresného Q. B. V., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: I. na H. H. Q. O., IČO: XX XXX XXX, V.M. R.. Č.. XX, X., zast. advokátom: JUDr. Igor Šafranko, ul. Sovietskych hrdinov č. 66, Svidník, o zaplatenie istiny 1.356,02 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 3. októbra 2012, č. k. 51C/89/2012-51, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zastavil konanie, odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu proti navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, navrhovateľovi vrátil krátený súdny poplatok vo výške 74,37 eur, prostredníctvom Daňového úradu Bratislava. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 96 O.s.p. a vecne späťvzatím návrhu navrhovateľom pred začatím pojednávania, z dôvodu ktorého konanie vo veci samej zastavil. Rozhodnutie o trovách konania odporcu odôvodnil právne ust. § 146 ods. 2 veta prvá a ust. § 151 ods. 1 O.s.p. a vecne tým, že v súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami by odporca mal právo na náhradu trov konania, nakoľko mu však žiadne trovy nevznikli a nepodal návrh na ich priznanie, súd mu ich náhradu nepriznal. V dôvodoch svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že vychádzajúc zo zásady úspešnosti so zreteľom na výsledok konania v prípade vedľajšieho účastníka boli splnené predpoklady na priznanie trov, ktoré mu v konaní vznikli, keďže v konaní vystupoval na strane úspešného odporcu, nakoľko však dospel k záveru, že trovy ním vyčíslené a spočívajúce v trovách, ktoré vznikli na jeho právnom zastúpení nie je možné považovať za účelne vynaložené trovy, ich náhradu mu nepriznal. Vo svojom rozhodnutí ďalej uviedol, že po zvážení všetkých okolností prejednávanej veci dospel k záveru, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nie je možné považovať za trovy účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie jeho práv, resp. práv odporcu, na strane ktorého vedľajší účastník vystupoval z dôvodu, že ide o I. na H. H. Q. O. podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z. z., v zmysle ktorého je účelom zriadenia takejto právnickej osoby, okrem iného podávanie návrhov na začatie konania na správnom orgáne, alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov, účasti v konaní v procesnom postavení účastníka konania a tiež zastupovanie spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi o uplatňovaní jeho práv, vrátane náhrady ujmy spôsobenej porušením práv spotrebiteľa na základe plnomocenstva s tým, že predpokladom pre zápis združenia je aj to, že aktívne pôsobí v oblasti ochrany spotrebiteľov po dobu najmenej dvoch rokov (§ 25 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z.) a z týchto oprávnení združenia vyplýva aj požiadavka, aby združenie bolo spôsobilé bez toho, aby muselo byť zastúpené advokátom, poskytovať aktívnu pomoc spotrebiteľovi, a to vrátane kvalifikovanej právnej pomoci. Poukázal na skutočnosť, že reálne naplnenie dikcie zákona a s tým súvisiace dostatočne kvalifikované personálne a materiálne zabezpečenie v prípade vedľajšieho účastníka v prejednávanej veci je zrejmé aj z jeho základných dokumentov a

obsahu jeho internetovej stránky (<<http://www.wix.com/oz-hoos/hoos/>>), na ktorej ponúka svoje služby spotrebiteľom. V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvého stupňa ďalej uviedol, že tomu zodpovedajú aj verejne dostupné stanoviny vedľajšieho účastníka, jeho cieľové aktivity, ako aj to, že na svojej stránke umiestnil v elektronickej podobe aj viacero spravidla vzorových podaní na súd, a to napríklad žaloby proti spoločnostiam X., X. T. Q. G., ako aj vzorovú žalobu proti Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky o náhradu škody a žalobu proti správcovi bytového domu o zdržanie sa výkonu činnosti a primerané zadosťučinenie, pričom vo všetkých týchto žalobách vedľajší účastník zadefinoval svoje procesné postavenie ako navrhovateľ (prípadne spolu so spotrebiteľom), alebo ako zástupca navrhovateľa - spotrebiteľa, čomu zodpovedá aj skutočnosť, že podľa aktuálnych údajov v registri združení, za vedľajšieho účastníka, je okrem iných oprávnená konať navonok aj P. D. Š.. Vrátenie súdneho poplatku navrhovateľovi odôvodnil právne § 11 ods. 3, 4, 6 zák. č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov a vecne tým, že navrhovateľovi vrátil súdny poplatok zaplatený za návrh, krátený v zmysle zákona.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku, ktorým súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník z dôvodu, že síce prvostupňový súd správne skonštatoval, že podmienky na rozhodnutie podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. vedľajší účastník spĺňa, napriek tomu mu však náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, ktoré vedľajší účastník za presvedčivé nepovažoval, nakoľko je rozporné s početnom judikatúrou krajských súdov. Uviedol, že pokiaľ by bola argumentácia použitá súdom prvého stupňa aj na navrhovateľa, bolo by možné ju akceptovať, nakoľko súdy bez akýchkoľvek pochybností priznávajú navrhovateľovi v spotrebiteľských veciach náhradu trov konania, a to aj často za úkon predžalobnej upomienky, ktorá už roky nemá oporu v advokátskej tarife a ani sa v rámci súdneho konania neuskutočňuje. Poukázal na skutočnosť, že cieľom združenia je vstúpiť čo do najväčšieho počtu spotrebiteľských vecí s tým, že samotný vedľajší účastník počet spotrebiteľských vecí neurčuje, ale vymáhačské a dodávateľské organizácie, ktoré podávajú žaloby. Uviedol, že je namiesto otázka, prečo sa súdy nepozastavujú nad tým, že silná spoločnosť, akou je právny predchodca navrhovateľa, postúpila pohľadávky navrhovateľovi, ktorý sa zaoberá ich vymáhaním, ako predmetom svojej činnosti a prečo sa táto inkasná spoločnosť, patriaca k najväčším v EÚ, ktorá podľa internetovej stránky iba na Slovensku zamestnáva 210 zamestnancov, dáva zastupovať silnou špecializovanou advokátskou kanceláriou, proti slabým spotrebiteľom. Vedľajší účastník vo svojom odvolaní ďalej uviedol, že zo súdnych konaní je evidentné, že navrhovateľ práva spotrebiteľov ignoruje a je pre neho rozhodujúce iba zistenie, či vedľajší účastník do konania vstúpil alebo nie, pričom, ak do konania vedľajší účastník nevstúpi, súd jeho žalobe aj s požiadavkou na náhradu trov konania vyhovie a ak do konania vedľajší účastník vstúpi, žalobu berie späť, počítajúc s tým, že ho súd na náhradu trov konania nezaviaže. Vedľajší účastník vo svojom odvolaní poukázal na absolútne prevažujúcu judikatúru ostatných krajských súdov, z ktorých podľa jednotlivých senátov poukázal, napríklad na rozsudok Krajského súdu Nitra, sp. zn. 9Co/172/2012 zo dňa 23.08.2012, uznesenie KS Nitra, sp. zn. 25C/179/2012 zo dňa 31.07.2012, uznesenie Krajského súdu Trenčín zo dňa 18.07.2012, sp. zn. 17Co/220/2012, uznesenie KS Banská Bystrica zo dňa 30.07.2012, sp. zn. 13Co/193/2012, sp. zn. 13Co/200/2012 zo dňa 08.08.2012, sp. zn. 14Co/240/2012 zo dňa 20.06.2012, sp. zn. 15Co/92/2012 zo dňa 10.05.2012, sp. zn. 16Co/186/2012 zo dňa 28.06.2012, sp. zn. 17Co/87/2012 zo dňa 25.04.2012 (?), sp. zn. 41Cob/99/2012 zo dňa 27.06.2012, ďalej uznesenia Krajského súdu Košice, sp. zn. 2Cob/104/2012 zo dňa 29.06.2012, sp. zn. 3Co/79/2012 zo dňa 29.06.2012, sp. zn. 5Co/102/2012 zo dňa 19.04.2012, sp. zn. 9Co/59/2012 zo dňa 30.04.2012, sp. zn. 1Co/78/2012 zo dňa 13.06.2012, sp. zn. 9Co/96/2012 zo dňa 24.05.2012, sp. zn. 9Co/106/2012 zo dňa 31.07.2012, uznesenia KS Prešov, sp. zn. 1Co/8/2012 zo dňa 31.05.2012, sp. zn. 2Co/16/2012 zo dňa 23.02.2012, sp. zn. 5Co/63/2012 zo dňa 22.05.2012, sp. zn. 6Co/16/2012 zo dňa 31.05.2012, sp. zn. 8Co/21/2012 zo dňa 21.05.2012, sp. zn. 9Co/37/2012 zo dňa 16.05.2012, sp. zn. 10Co/56/2012 zo dňa 06.07.2012, sp. zn. 12Co/9/2012 zo dňa 29.05.2012, sp. zn. 13Co/47/2012 zo dňa 10.07.2012, sp. zn. 14Co/37/2012 zo dňa 27.08.2012, sp. zn. 17Co/60/2012 zo dňa 15.05.2012, sp. zn. 18Co/16/2012 zo dňa 23.02.2012, sp. zn. 19Co/13/2012 zo dňa 03.04.2012, sp. zn. 20Co/53/2012 zo dňa 31.05.2012 a rozsudky KS Prešov, sp. zn. 16Co/33/2012 zo dňa 16.04.2012, 11Co/37/2012 zo dňa 07.06.2012, sp. zn. 7Co/36/2012 zo dňa 21.06.2012, sp. zn. 3Co/26/2012 zo dňa 23.05.2012, sp. zn. 1Co/27/2012 zo dňa 30.05.2012 a vo svojom odvolaní citoval odôvodnenia ním vybraných rozhodnutí.

Navrhovateľ sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadril.

Odvolačný súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti je vecne správne.

V posudzovanej veci si navrhovateľ, na ktorého bola postúpená pohľadávka, ktorá je predmetom sporu z obchodnej spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s., uplatnil voči odporcovi nárok na zaplatenie istiny 1.356,02 eur s príslušenstvom.

Z obsahu spisu vyplýva, že I. na H. H. Q. O., V. R.. Č.. XX, X.H. (ďalej iba „I.“), zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, dňa 29.02.2012 súdu prvého stupňa oznámilo, že na strane odporcu vstupuje do konania ako vedľajší účastník, požiadal o zaslanie návrhu na začatie konania s prílohami a navrhol priznať náhradu trov konania. Podaním zo dňa 18.09.2012 vzniesla v konaní ustanovená opatrovníčka odporcu námietku premlčania a podaním zo dňa 21.09.2012 vzniesol námietku premlčania aj vedľajší účastník, ktorý do konania na strane odporcu vstúpil a zároveň vyčíslil trovy, ktoré mu vznikli. Navrhovateľ svojim písomným podaním zo dňa 28.09.2012 zobral návrh na začatie konania v celom rozsahu späť, navrhol konanie zastaviť a vrátiť súdny poplatok a zároveň sa vyjadril k otázke náhrady trov konania vedľajšieho účastníka.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Z dikcie citovaného ustanovenia vyplýva, že o možnosti vstupu do konania ako vedľajšieho účastníka takej právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (za ktorý sa podľa poznámka 10a považuje aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov), je účinné od 15. 10. 2008 a bolo zavedené do Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 384/2008 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Cieľom novej právnej úpravy podľa dôvodovej správy k tomuto zákonu, bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu, ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia.

Právo spotrebiteľov združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi v združeniach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov, vyplýva z § 3 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“). Takto založené združenie sa môže na súde podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania, aby odstránil protiprávny stav, rovnako ako sám spotrebiteľ. Práva spotrebiteľov teda môže združenie chrániť tým, že sám podá návrh na súd proti porušiteľovi práva, môže podľa § 26 ods. 5 O.s.p. zastupovať účastníka na základe plnomocenstva, alebo môže vstúpiť do konania ako vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 O.s.p.

Občiansky súdny poriadok v ust. § 93 ods. 4 výslovne stanovuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Z uvedeného je možné vyvodiť záver, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná aj náhrada trov konania, ale len v tých prípadoch, kedy právo na náhradu trov konania vznikne účastníkovi, ktorého v konaní vedľajší účastník podporoval.

Článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky priznáva každému právo na právnu pomoc konaní pred súdmi. Pod pojem „každý“ spadá aj vedľajší účastník konania. Vedľajší účastník nie vylúčený z voľby, akým spôsobom toto základné právo (na právnu pomoc v konaní pred súdmi) uplatní, ale musí počítať s tým, že vo vzťahu k nemu bude súd skúmať, či trovy konania boli účelne vynaložené a či je dôvod na priznanie náhrady trov proti neúspešnému účastníkovi.

Ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či takéto trovy boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Paušálny vstup I. na H. H. Q. O. do všetkých konaní, v ktorých vystupujú ako navrhovatelia týmto združením označené subjekty bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka, nepovažuje odvolací súd za dôkaz

o vôli združenia naplniť cieľ stanovený v paragrafe 2 ods. 1 Stanov I.Ž. na H. H. Q. O.. Paušálny vstup tohto združenia do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, najmä keď sa združenie dalo zastúpiť advokátom, navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia.

Z uvedeného vyplýva, že odporca tohto konania nielen ako spotrebiteľ nepožiadala vedľajšieho účastníka na svoju ochranu v tomto spore a je nutné zdôrazniť, že vedľajší účastník vstúpil do konania ako profesionálna organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, bez toho, aby sa vôbec s odporcom kontaktoval a zároveň splnomocnil právneho zástupcu z radov advokátov, hoci zo samotnej podstaty vedľajšieho účasti vyplýva, že musí byť schopný konať v mene toho, na strane koho do konania vstupuje.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca (§ 146 ods. 2 O.s.p.).

Zákonné ustanovenia § 96 ods. 1, 2 O.s.p. rešpektujú žalobcu ako dominus litis. Späťvzatie návrhu na začatie konania je procesný úkon žalobcu voči súdu, ktorým prejavuje vôľu, aby sa ďalej nekonalo a o veci meritórne nerozhodlo. Vo vzťahu k žalobcovi nie je súd oprávnený skúmať, aké dôvody ho viedli k takémuto dispozitívnemu úkonu, keďže v prípade späťvzatia návrhu je povinnosťou súdu skúmať iba to, či má žalovaný vážne dôvody nesúhlasit' so späťvzatím v dôsledku ktorého, v prípade zastavenia konania, by mohol utrpieť nejakú ujmu alebo byť ukrátený na svojich právach. Otázku, či a ktorý účastník konania zavinil jeho zastavenie, otázku dôvodnosti podaného návrhu na začatie konania môže súd posudzovať čisto z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva, nakoľko by išlo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej a i po zastavení konania, by súd ďalej mal skúmať dôvodnosť nároku vo veci samej.

V prípade zastavenia konania z dôvodu späťvzatia návrhu skúma súd iba to, či ku dňu podania návrhu bol tento podaný dôvodne, rozhodujúci je teda stav, ktorý je tu v deň podania návrhu, všeobecne je teda možné uviesť, že aplikácia ust. § 146 ods. 2 veta druhá prichádza do úvahy ako dôsledok správania odporcu po tom, čo bol podaný návrh na začatie konania a toto správanie odporcu bolo dôvodom späťvzatia návrhu. Súd nie je povinný skúmať dôvod späťvzatia návrhu a ak tento nie je zrejmý zo samotného späťvzatia alebo z verbálneho prejavu účastníka konania, o náhrade trov rozhodne podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. Je síce pravdou, že z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil vždy ten účastník, ktorý zobral návrh na začatie konania späť, avšak bez ďalších súvislostí tento výklad by mohol mať za následok absurdné závery pre rozhodnutie o náhrade o trovách konania. Vnútna pohnútko navrhovateľa vedúca k späťvzatiu žaloby nezbavuje procesnej zodpovednosti navrhovateľa na zastavení konania. Pokiaľ dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách (na strane žalujúcej i žalovanej) a definitívne ju vyriešiť v rámci právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 146 ods. 2 O.s.p. Nie je pritom vylúčené, aby súd súčasne dospel i k záveru, že sú splnené predpoklady na aplikáciu ustanovenia § 150 O.s.p. (nepriзнание náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa). O náhrade trov konania pri späťvzati žaloby (v sporovom konaní) súd preto vždy rozhoduje podľa ustanovenia §146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 150 O.s.p.

Predpokladom aplikácie ust. § 146 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania je (okrem iného), dôvodne podaný návrh na začatie konania. V posudzovanej veci sa navrhovateľ návrhom zo dňa 11.01.2012 voči odporcovi domáhal zaplataenia istiny 1.356,02 eur (40.851,46,- Sk) s príslušenstvom, ako i náhrady trov konania. Navrhovateľ zobral návrh na začatie konania späť v celom rozsahu, navrhol konania zastaviť a preto procesne zastavenie konania zavinil.

V prípade, ak je zastavenie konania zavinené účastníkom, súd prizná ostatným účastníkom (druhej strane) náhradu trov konania, ktoré v konaní účelne vynaložili na uplatňovanie alebo bránenie svojho práva.

V posudzovanej veci však odporcovi v tomto konaní žiadne trovy nevznikli a po späťvzátí návrhu na začatie konania, bolo toto konanie zastavené.

Vzhľadom na to, že opatrovníčka a vedľajší účastník vystupovali na strane odporcu a k zastaveniu konania došlo z dôvodu zavinenia navrhovateľa, nakoľko tento vzal späť návrh na začatie konania, bol by navrhovateľ povinný uhradiť trovy konania odporcovi a pretože vedľajší účastník zdieľa osud účastníka na strane, ktorého vystupuje, mal by vedľajší účastník právo na náhradu trov konania.

Vedľajší účastník bol zastúpený advokátom a uplatnil si trovy konania, ktoré pozostávali z odmeny za prevzatie a prípravu zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 18.09.2012 v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z. z. a preto správne prvostupňový súd skúmal, či trovy konania vyčíslené a uplatňované vedľajším účastníkom v prvostupňovom konaní boli účelne vynaložené.

Trovy vynaložené účastníkom konania v spore (a platí to aj pre vedľajšieho účastníka), musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania a ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo ako v danom prípade, procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku. V tomto konaní nie je možné považovať trovy vynaložené vedľajším účastníkom, presnejšie vyčíslené vedľajším účastníkom za účelné, lebo tieto trovy neboli v príčinnej súvislosti s procesným postojom odporcu, respektíve vedľajšieho účastníka k predmetu konania.

Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc je možné vyvodit' z článku 47 Ústavy Slovenskej republiky a v podstate znamená, že trovy právneho zastúpenia treba možno považovať za účelne vynaložené trovy. Každý má právo na to, aby bol zastúpený advokátom. Trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo obranu práva sa nemôžu posudzovať ako celok a aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože mal plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne. To platí ako na trovy, ktoré boli označené ako nevyhnutné, i pre trovy právnej pomoci. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia však nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností a to platí aj na podania advokáta, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, na skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať, a sú významné pre posúdenie veci samej, keď v posudzovanej veci jediným úkonom vedľajšieho účastníka, bolo jeho oznámenie o jeho vstupe do konania a ďalším úkonom vznesenie námietky premlčania a vyčíslenie trov, ktoré mu podľa jeho názoru týmto vstupom do konania vznikli. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že námietku premlčania navrhovateľom uplatneného nároku vzniesla predovšetkým odporcovi ustanovená opatrovníčka, ktorá si nárok na náhradu trov konania neuplatnila.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd dospel k záveru, rozhodnutie súdu prvého stupňa, napadnuté vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka je vecne správne, nakoľko navrhovateľ procesne zaviniel zastavenie konania a preto odporcovi vzniklo právo na ich náhradu. Odporcovi však, ako už odvolací súd uviedol vyššie, v konaní žiadne trovy nevznikli a trovy uplatnené vedľajším účastníkom neboli účelne vynaloženými trovami, nakoľko úkony, za ktoré si v konaní uplatnil právo na ich náhradu, neboli nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. vedľajší účastník neposkytol odporcovi žiadne služby, ktorých vykonanie by malo akýkoľvek vplyv na rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne nevznikli a zároveň z dôvodu, že nepodal návrh na ich priznanie.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.